

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/381/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119201898
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7119201898.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členiek senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Jarmily Maximovej v spore žalobkyne: X.. L. Q., nar. X.X.XXXX, bytom v Z., Z. X proti žalovanej: E.. X. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom v Z., H. XX, o návrhu žalobkyne o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní strán sporu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 42C/5/2019-92 zo dňa 15. marca 2019 v spojení s opravným uznesením č.k. 42C/5/2019-106 zo dňa 26. marca 2019, ako aj s doplniacim uznesením č.k. 42C/5/2019-276 zo dňa 28. októbra 2019

rozhodol:

I. M e n í uznesenie v spojení s opravným, ako aj doplniacim uznesením vo výroku pod č. I. a II. v časti určenia vzdialenosti úmyselného priblíženia tak, že E.. X. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom v Z., H. XX sa zakazuje, aby sa úmyselne priblížila k X.. L. Q., nar. X.X.XXXX, bytom v Z., Z. X, na vzdialenosť menšiu ako 20 metrov s tým, že v prevyšujúcom rozsahu výrokov pod č. I., II., III. a IV. uznesenie v spojení s opravným a doplniacim uznesením p o t v r d z u j e.

II. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Súd n a r i a ě u j e neodkladné opatrenie, ktorým E.. X.S. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, Z. zakazuje, aby sa úmyselne priblížila k X.. L. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Z. X W. Z., a to na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov s tým, že pokiaľ by menovaní boli spoločne predvedení na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu, alebo na akékoľvek procesné úkony orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených na dobu vykonania jednotlivých procesných úkonov, sa tento zákaz nevzťahuje.

II. V prevyšujúcej časti o zákaz priblíženia k navrhovateľke (žalobkyni) návrh z a m i e t a .

III. Súd n a r i a ě u j e neodkladné opatrenie, ktorým zakazuje E.. X. Š., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, Z., úplne kontaktovať X.. L. Q., nar. X.X.XXXX, bytom Z. X W. Z., a to písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou, alebo inými prostriedkami.

I. Navrhovateľke (žalobkyni) p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

2. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie rozhodol o návrhu žalobkyne, ktorým sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bol osobe E.. X. Š. uložený zákaz kontaktovania navrhovateľky (žalobkyne) písomne, telefonicky, elektronickými komunikačnými prostriedkami a taktiež, aby jej bol uložený zákaz priblíženia sa k navrhovateľke (žalobkyni) na vzdialenosť 50 m.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. g/ a h/ CSP a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sčasti vyhovel, keďže nariadené neodkladného opatrenie považoval v intenciách tohto prípadu za primeraný a efektívny nástroj ochrany navrhovateľky (žalobkyne). Nakoľko

mieru navrhnutých 50 m považoval za vzdialenosť priveľkú, jednak s možnosťou jej neodhadnutia, ako aj možnej včasnej vizualizácie a identifikácie, súd prvej inštancie nevyhovel návrhu žalobkyne na určenie vzdialenosti nepriblíženia 50 m a nariadil zákaz priblíženia sa na vzdialenosť menšiu ako 5 m, ktorú považoval za dostatočnú na vylúčenie fyzickej konfrontácie navrhovateľky (žalobkyne) a povinnej (žalovanej). Preto v tejto časti návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. Ďalej súd prvej inštancie nepovažoval vzhľadom na špecifický charakter nariadeného neodkladného opatrenia za jednoznačné, aký druh následnej žaloby by mala protistrana vo veci podať s tým, že poukazyval na ust. § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené, preto nie je potrebné domáhať sa tohto osobitnou žalobou. Rovnako s odkazom na § 340 ods. 1 CSP uviedol, že toto ustanovenie stanovuje, v akých prípadoch je navrhovateľ (žalobca) povinný nahradiť škodu a inú ujmu tomu, komu neodkladným opatrením tieto nároky vznikli s tým, že strany sporu môžu podať akúkoľvek žalobu.

5. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 CSP.

6. Pri rozhodnutí vo veci aplikoval ustanovenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h/ a g/ CSP, § 332 ods. 1 CSP, § 334 CSP, § 336 ods. 1 CSP, § 337 ods. 1, 2 CSP.

7. Proti uzneseniu o nariadení neodkladného opatrenia, čo sa týka všetkých jeho výrokoch, podali odvolanie obidve strany sporu. Žalovaná namietala nedôvodnosť vydania nariadeného neodkladného opatrenia. Žalobkyňa považovala podaný návrh v rozsahu 50 m za dôvodný, s poukazom na bližšie špecifikované skutočnosti uvádzané v podaných odvolaniach, ako aj ich odvolacie návrhy.

8. Keďže odvolací súd z výroku napadnutého uznesenia zistil, že súd prvej inštancie pozabudol v napadnutom uznesení rozhodnúť o zákonnej poučovacej povinnosti strán sporu v zmysle § 337 ods. 1 CSP s tým, že nepoučenie má za následok porušenie rovnosti sporových strán a zmarenie procesných opatrení ukladaných stranám sporu, v danom prípade žalovanej t.j. k zmareniu možnosti žalovanej podať žalobu vo veci samej vymedzenej ust. § 337 ods. 1, 2 CSP (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. septembra 2018 sp.zn. 5Cdo/135/2017). Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 3Co/197/2019-273 zo dňa 11.10.2019 vrátil vec súdu prvej inštancie na vydanie dopĺňacieho uznesenia a v znení obligatórnej poučovacej povinnosti, uložil súdu uviesť vo výrokovej časti vydaného napadnutého rozhodnutia, že strana sporu, ktorej sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, má možnosť podať žalobu vo veci samej, a o právnych následkoch s tým spojených, pričom súd je povinný túto žalobu aj špecifikovať, t.j. uviesť strany a predmet konania žaloby vo veci samej, nakoľko v danom prípade súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie pred začatím konania, ktoré konzumuje vec samú a nepoučil s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.9.2018 sp.zn. 5Cdo/135/2017, žalovanú o konkrétnej možnosti podať žalobu vo veci samej.

9. Súd prvej inštancie dopĺňacím uznesením č.k. 42C/5/2019-276 zo dňa 28.10.2019 rozhodol v tomto znení:

Výrok Uznesenia Okresného súdu Košice I, č.k. 42C/5/2019-92 zo dňa 15.3.2019 sa dopĺňuje nasledovne:

V. Poučuje žalovanú, že môže podať proti žalobkyňi samostatnú žalobu vo veci samej, týkajúcu sa určenia, že nedochádza k zásahu do osobnostných práv žalobkyne. Následkom úspešnej žaloby je zrušenie neodkladného opatrenia.

Ostatné časti výroku uznesenia zostávajú nezmenené.

10. Predmetné uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil v intenciách hore citovaného uznesenia Krajského súdu v Košiciach, ktorým vec vrátil súdu prvej inštancie na vydanie dopĺňacieho uznesenia, v zmysle ust. § 337 ods. 1 až 3 CSP, § 234 ods. 2, § 225 ods. 1 až 3 CSP.

11. Po vydaní dopĺňacieho uznesenia súdom prvej inštancie, jeho doručení stranám sporu, súd prvej inštancie opätovne predložil vec odvolaciemu súdu s tým, že Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) pristúpil k preskúmaniu konkrétnych odvolacích námietok strán sporu, keďže odvolania strán sporu proti napadnutému uzneseniu boli podané v zákonom stanovenej lehote (včas), oprávnenými osobami a smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez

nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP.

12. Žalobkyňa podala proti napadnutému uzneseniu odvolanie voči zamietavej časti napadnutého uznesenia pod č. II., ktorá súvisí s výrokom pod č. I a to v prevyšujúcej časti zamietnutia návrhu žalobkyne v rozsahu 45 metrov, keďže výrokom pod č. I, súd určil zákaz priblíženia sa žalovanej k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Podané odvolanie odôvodňovala pokračujúcim konaním žalovanej aj po obdržaní predmetného uznesenia voči jej osobe, jej zamestnancom, ako aj jej blízkym osobám, t.j. manželovi.

13. Uviedla, že dňa 28.3.2019, okolo 18,15 hod., žalovaná telefonicky kontaktovala psychiatrickú ambulanciu, ktorej jej jediným spoločníkom, s miestom prevádzkovania v Z., L. N. XX, na zverejnenom telefonickom čísle ambulancie 055/636 09 73, pričom svojim konaním narušila priebeh poskytovania zdravotnej starostlivosti v ambulancii s tým, že zdravotnú sestru krivo obvinila, keďže zdravotná sestra voči nej krivo, čo sa týka jej osoby, vypovedala. Žalobkyňa následne sestru poučila, že v prípade akéhokoľvek kontaktu žalovanej, má sestra žalobkyňu osobne privolať, ale žalovaná odmietala s ňou komunikovať. Následne rovnako dňa 28.3.2019 o 15,56 hod. odoslala žalovaná elektronickú správu jej manželovi E.. X. Q. na adresu, na ktorú jej doručovala správy aj v minulosti, kde uviedla, že podáva žaloby za údajnú krivú výpoveď na súde na jej manžela, jej zdravotnú sestru, manželovu matku. Označila ju ako „chorú manželku“, pričom si neželá, aby bola diagnostikovaná jej osobou, Uviedla, že udalosť oznámila aj na MS SR, MV SR, GP SR, SIS, prezidentovi SR, Špeciálnej generálnej prokurátora SR a do médií a navyšuje uplatnenú majetkovú ujmu na 750.000,00 eur s tým, že „ak sa ešte raz objaví jej nepravdivý, sfaľšovaný znalecký posudok, podá ďalšie 4 žaloby na jej adresu, keďže ona spôsobila problémy jej osobe a v prípade, že bude krivo osočená z jej strany, bude túto vec riešiť aj cestou médií a Štrasburgu.“ Týmto konaním žalovaná prezentuje nepravdivé informácie o jej osobe ako fakt, vyhráža sa podaním žaloby za údajné krivé výpovede voči jej osobe, jej zamestnancovi a jej blízkym osobám, pričom jej tvrdenia nie sú podložené žiadnymi relevantnými dôkazmi. Svojim správaním osobu žalobkyne znevažuje, keďže oznamuje zvýšenie nemajetkovej ujmy, vyhráža sa podaním ďalších štyroch žalôb, ako aj oznámení na rôzne inštitúcie a to z toho dôvodu, aby zastavila údajnú „špinu“, ktorú voči jej osobe žalobkyňa vykonala, keď vypracovala nepravdivý znalecký posudok o jej osobe. Uviedla, že dňa 11.3.2019 prebrala zo strany Národnej kriminálnej agentúry, Národnej protikorupčnej jednotky dožiadanie podané z jej strany, čím dochádza k porušovaniu nariadeného neodkladného opatrenia a to tým, že žalovaná aktívne nadväzuje telefonický kontakt v mieste prevádzky jej zdravotníckeho zariadenia a tým narúša poskytovanie zdravotnej starostlivosti v ambulancii, kontaktuje sa cestou tretej osoby, jej manžela a zastrašuje ju podávaním ďalších neodôvodnených žalôb, ako aj medializáciou, čím naďalej aktívne hľadá spôsob kontaktu s jej osobou. Z dôvodu nepodstatného, nedôvodného a možného fyzického ataku, ako aj možnej osobnej návštevy žalovanej s vysoko pravdepodobným znevažovaním jej osoby osočovaním, považovala zákaz priblíženia sa žalovanej k jej osobe na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov za nedostačujúcu a navrhovala, aby súd zrušil predmetné uznesenie v napadnutom výroku a vyhovel jej pôvodnému návrhu, ktorým by zakázal žalovanej priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Ako prílohu doručila podanie adresované Ministerstvu vnútra SR, odpoveď na dožiadanie vo veci žalovanej, emailovú komunikáciu zo dňa 28.3.2019, ktoré sú obsahom spisu na č.l. 120 až 124.

14. Žalovaná navrhovala napadnuté uznesenie zrušiť, nakoľko nie sú a nikdy neboli dôvody na jeho vydanie a to v plnom rozsahu s tým, že z obsahu jej odvolania ale vyplýva, že navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie v časti, v ktorej súd vyhovel návrhu žalobkyne.

15. Mala za to, že žalobkyňa jednostranne popísala situáciu a tvrdenia, zavádzala súd nepodloženými tvrdeniami, polopravdami a prekrútenými faktami, a preto jej konanie je účelové. Uviedla, že žalobkyňa bola prizvaná ako súdny znalec z odboru psychiatria k vyšetreniu duševného stavu jej osoby, v prípade vedenom pod ČVS: ORP-602/1-OJP-KE-2010. Jednalo sa o krivé obvinenie jej osoby s ohováraním E.. X. X.. Celá záležitosť sa riešila 5 rokov, kedy v roku 2012 prokurátor X.. X. V. celú záležitosť uzavrel so záverom pod sp.zn. 3Pv 1125/08/8803 zo dňa 18.1.2012, že uvedený skutok ohovárania sa nestal „pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci“. Žalobkyňa v tom čase p. U. jej osobu v skutočnosti ani nevyšetrila a napísala len správu so závermi nepreukazujúcimi skutočnosť, pričom jej závery sa diametrálne líšia od posudkov vyhotovených inými odborníkmi zo psychiatickej, psychologickkej oblasti, ako napr. U.. V., U.. Z. - S., Q.. Q., ktorá ju vyšetrovala aj s vtedajším kolegom,

t.j. Q.. M. na jej vlastnú žiadosť, a z ktorých vyplýva nepravdivý a neodzrkadľujúci skutočnosť, záver znaleckého posudku o jej osobe, zo strany žalobkyne. Preto aj podala žalobu na Okresný súd Košice I o ochranu osobnosti titulom zníženia jej ľudskej dôstojnosti v spoločnosti. Podávaním odvolaní a sťažností sa snaží len hájiť svoju česť, dobré meno, ktoré sa jej roky týmto posudkom poškodzuje.

16. Aj keď sa žalobkyňa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvoláva na neustále údajné obťažovanie jej osoby, dištancuje sa od takéhoto tvrdenia, ide o paranoju žalobkyne, ktorú si vsugerovala, keďže má obavu z dopadu súdneho procesu na jej osobu s tým, že nikdy nebolo jej cieľom poškodzovať osobu žalobkyne, zastrašovať ju, či fyzicky ubližovať jej ani jej rodine, je len v zúfalej situácii a snažila sa osloviť žalobkyňu, aby veci dala na správnu mieru a aby konečne prestali policajné zložky používať a zneužívať jej znalecký posudok, čím žalobkyňa poškodila nielen jej dobrú povesť, ale zničila aj jej kariéru a jej pracovné uplatnenie, vďaka čomu je dlhodobo nezamestnaná a bez príjmu.

17. Žalovaná potvrdila skutočnosť, že žalobkyňu v tom čase ešte p. U. skutočne jeden jediný krát navštívila v jej ambulancii s cieľom, aby jej vysvetlila dôvody, prečo napísala na jej osobu nepravdivý znalecký posudok a preto, aby súd nebral v úvahu tvrdenia žalobkyne, ktoré nie sú podložené žiadnymi dôkazmi. Rovnako žiadala súd, aby zamietol dôkazy k jej údajnej emailovej komunikácii, ktorú ona nedoručovala, pričom o údajnom telefonickom telefonáte zo dňa 16.5.2017 chýba dôkazový materiál. Žalobkyňou tvrdené skutočnosti o 8 ročnom prenasledovaní, sú len vykonštruované klamstvá, keďže závery z vyšetrovania, na ktoré poukazovala žalobkyňa tvrdia o tom, že „skutok sa nestal“, čo v prílohe aj dokladá listinou. Apelovala na to, že osoby, údajne poškodzované ohováraním, sa vo výpovediach doznali, že sa vlastne ohovorili sami vo svojom okolí, čo je v rozpore so závermi znaleckého posudku, kedy žalobkyňa tvrdila, že sa skutok „stal“ a prokurátor vec uzavrel, že sa „skutok nestal“. Žalobkyňa sama dobrovoľne požiadala o vyčiarknutie zo zoznamu znalcov. Uviedla, že je mierumilovný človek, obľúbený v spoločnosti a jej povahové črty nezodpovedajú žiadnej agresivite, ako sa mylne domnieva žalobkyňa. Všetky jej spory, ako aj podozrenie zo sfaľšovania a vypracovania nepravdivého posudku bude riešiť súdnou cestou a nie fyzickými atakmi. So žalobkyňou sa len raz skontaktovala a o svojom zdravotnom stave aj predložila listiny s tým, že nikdy nebola riešená ani pred komisiou verejného poriadku. Požiadala o prehodnotenie záverov uznesenia a zastavenie zneužívania znaleckého posudku vypracovaného žalobkyňou, čím sa odstráni problém, ktorý vznikol.

18. Po doručení žalovanej uznesenia Okresného súdu Košice I č.k. 42C/5/2019-159 zo dňa 9. mája 2019, ktorým súd vyzval žalovanú, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia doplnila svoje podanie označené ako odvolanie, pričom bola poučená v zmysle § 160 ods. 2 CSP aj o práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, žalovaná reagovala na uznesenie súdu prvej inštancie a opätovne súdu doručila svoje podanie označené ako odvolanie s tým, že len zdôraznila, že žiada o anulovanie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, aby súd návrh žalobkyne v plnom rozsahu zamietol, nakoľko nárok žalobkyne nebol preukázaný žiadnymi relevantnými dôkazmi a zo strany žalobkyne ide o krivú výpoveď a krivé obvinenie jej osoby, o čom predložila aj trestné oznámenie podané na žalobkyňu.

19. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedla, že žalovaná navrhla predmetné uznesenie zrušiť. Ďalej uviedla, že na základe ňou podaného trestného oznámenia zo dňa 18.2.2019 na Okresnú prokuratúru Košice I, sú v tomto oznámení uvedené totožné skutočnosti ako uviedla vo svojom návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, pričom vyšetrovateľ Policajného zboru SR dňa 26.3.2019 pod sp.zn. ORP-316/1-VYS-KE-2019 vzniesol obvinenie proti žalovanej pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. b/, c/ Trestného zákona s poukázaním na § 139 ods. 1 písm. i/ Trestného zákona a na § 140 písm. b/ Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a/, c/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona s poukázaním na § 138 písm. b/ Trestného zákona a to vo viacčinnom súbehu s prečinom ohovárania podľa § 373 ods. 1, 2 písm. c/ Trestného zákona a s poukazom na chronologické konanie žalovanej (viď bod 2 podaného vyjadrenia) s tým, že predmetná vec bola dňa 5.6.2019 uznesením vydaným vyšetrovateľom PZ pod sp.zn. ORP-1094/3-VYS-KE-2018 spojená na spoločné konanie s inou trestnou vecou, v ktorej je vedené trestné stíhanie voči žalovanej E.. X. Š. pre prečin krivého obvinenia podľa § 365 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. - Trestný zákon pri jednočinnom súbehu s prečinom nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. e/ Trestného zákona. Naďalej trvajúcu potrebu nariadeného neodkladného opatrenia odôvodnila súdu pokračujúcim konaním žalovanej voči jej osobe, blízkym osobám, ako aj spolupracovníkom a to aj po

vydaní neodkladného opatrenia, čo uviedla aj v podanom odvolaní, kde opätovne popisuje telefonický kontakt zo dňa 28.3.2019, emailovú správu zo dňa 6.4.2019 s tým, že dňa 11.4.2019 bola pri žiadosti o zmenu svojho priezviska na Okresnom úrade Košice, katastrálnom úrade informovaná o vyznačení plomby na LV jej bytu na Z. ulici č. X v Z.. Plomba na LV bola vyznačená dňa 8.1.2019 na základe žaloby, ktorú E.. X. Š. toho istého dňa podala na Okresný súd Košice I pod sp.zn. 34C/1/2019 a doručenej na katastrálny úrad - podanie pod č. P13/2019. V predmetnej žalobe zvýšila nárok na finančné odškodnenie za morálnu ujmu a poškodenie jej mena na 500.000,00 eur. Opätovne ju obviňuje z rozširovania nepravdivého znaleckého posudku, spolupráce s bytovou mafiou, ako aj zo spolupáchateľstva z prípravy jej úkladnej vraždy, pričom viní políciu a prokuratúru, že odmietli tieto trestné činy riešiť. Dňa 9.1.2019 bolo žalovanej odoslané oznámenie, že žaloba o nemajetkovú ujmu nie je predmetom zápisu v katastri, čím uvedené podanie katastrálny úrad považoval za bezpredmetné. Plomba na LV jej bytu teda ostala do apríla 2019 vyznačená omylom a až po overení skutočností bola odstránená. Je teda zrejmé, že konanie žalovanej voči jej osobe sa rozšírilo aj na konanie voči jej majetku. Dňa 15.5.2019 sa opäť na základe podnetu žalovanej podrobila výsluchu na Úrade inšpekčnej služby pre podozrenie z prečinu nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a Trestného zákona, vedeného pod sp.zn. UIS-121/OISV-2019, ktoré sa týkalo jej údajnej spolupráce s políciou pri likvidácii občanov SR a následne dňa 17.5.2019 žalobkyňa z vyšetrovacieho spisu sp.zn. UIS-121/OISV-2019 vyhotovila fotokópiu elektronického podania žalovanej zo dňa 25.12.2018, ktorú adresovala NAKA a Prezídium PZ. Obviňuje ju z neodvedenia dane štátu, zo spolupráce s políciou a podnet končí tým, že žalobkyňa je vrahyňa, pričom prílohu tvoria tri fotografie, ktoré majú slúžiť ako dôkazový materiál. Na základe postúpenia tejto veci žalobkyňa musela zniesť rozsiahle šetrenie vyšetrovateľom PZ z odboru kriminálnej polície a v máji 2019 absolvovala výsluch na Úrade inšpekčnej služby a to z dôvodu, ktoré ale dokázali neopodstatnenosť podnetu žalovanej s tým, že z dôvodu podozrenie z protiprávneho konania lekárky pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti bola vec postúpená na Slovenskú lekársku komoru. Tým žalovaná neustále podáva podnety, ktoré majú reálny potenciál ohroziť jej meno, meno jej blízkych osôb, ako aj spolupracovníkov, jej majetok, firmu a profesijnú kariéru, čo je pre ňu vyčerpávajúce, stresujúce, časovo náročné a znižuje tak extrémne kvalitu jej života, ako aj života jej rodiny. Ide o nikdy nekončiacu „šikanu“, keďže sa žalovaná jej vyhráza podaním oznamov na Generálnu prokuratúru SR, do Bruselu a do médií, pričom má aj reálnu obavu z osobnej návštevy žalovanej v mieste jej bydliska alebo pracoviska, prípadne aj za účasti médií, čo opakovane v emailových komunikáciách voči nej a jej manželovi vyjadrila, keďže chce odkryť pravdu a preto apelovala na určenie vzdialenosti väčšej ako 5 metrov zákazu priblíženia sa k jej osobe žalovanou. Taktiež uviedla, že dňa 6.6.2019 vydal sudca pre prípravné konanie pod sp.zn. 6Tp/47/2019 uznesenie, ktorým prepustil žalovanú zo zadržania na slobodu, keďže prijal jej písomný sľub, čím je konanie žalovanej nepredvídateľné.

20. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne a to potom, čo opätovne jej bola uznesením súdu uložená povinnosť v lehote 10 dní ozrejmiť náležitosti podaného odvolania (uznesenie Okresného súdu Košice I č.k. 42C/5/2019-245 zo dňa 23.7.2019) uviedla, že nikdy nebola vypočutá vo veci nebezpečného vyhrážania, nebezpečného prenasledovania, vydierania. Dodala, že ona predmetné listiny nezasielala, ani fotografie a nikdy by žalobkyňu neobťažovala, ak by na jej osobu nepodala nepravdivý znalecký posudok, pričom ona svoje tvrdenia opiera o riadne dôkazy a z toho dôvodu si aj uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy titulom náhrady škody. Zároveň poukazovala na krádeže ako aj neoprávnený vnik do jej bytu a na vzniknuté škody na majetku, ako aj jej zdraví, s poukazom na predložené listiny a nezreteľné fotografie. Opätovne uviedla, že sa domáha anulovania neodkladného opatrenia a žiada ho v plnom rozsahu zamietnuť, keďže dôvody vydaného rozhodnutia neboli zo strany žalobkyne preukázané žiadnymi relevantnými dôkazmi.

21. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadrila.

22. Z odvolania strán sporu je zrejmé, že ich odvolania spĺňajú náležitosti podaného odvolania v zmysle § 363 CSP, a to aj odvolanie žalovanej, keďže z neho je zrejmé, že nesúhlasí s vyhovujúcimi výrokmi napadnutého uznesenia a žiada v tejto časti napadnuté uznesenie zrušiť, nakoľko žalobkyňa nepreukázala dôvody podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia s tým, že ona sa len svojimi podaniami snaží odstrániť stav, ktorý vznikol vypracovaním nepravdivého znaleckého posudku voči jej osobe zo strany žalobkyne.

23. Žalobkyňa v podanom odvolaní proti výroku pod č. II., ktorým súd v prevyšujúcej časti zákazu priblíženia k žalobkyňi návrh zamietol a to čo sa týka určenia zákazu úmyselného priblíženia žalovanej

k žalobkyni, kedy súd určil namiesto navrhovanej vzdialenosti menšej ako 50m, vzdialenosť menšiu ako 5m (časť výroku pod č. I.), s poukazom na pokračujúce neoprávnené konanie žalovanej, ktoré spočíva v telefonickom kontakte, emailovej komunikácii, ako aj v podaniach na rôzne inštitúcie, ktoré smerujú voči jej osobe, zamestnankyni, manželovi, osvedčovala dôvodnosť určenia vzdialenosti menšej ako 50 m, keďže aj napriek nariadenému neodkladnému opatreniu, ktoré je právoplatné a vykonateľné, žalovaná rozhodnutie súdu nerešpektuje.

24. Z obsahu odvolania strán sporu sú tak zrejmé odvolacie dôvody uvedené v ust. § 365 ods. 1 písm. f/, g/ a h/ CSP, t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu súdom prvej inštancie.

26. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. g/ CSP, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené.

27. Nesprávnym právnym posúdením veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

28. V prejednávanvej veci odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie dôvody uplatnené stranami sporu, sú zo strany žalobkyne uplatnené sčasti dôvodne, u žalovanej ale nemožno hovoriť o ich naplnení.

29. Odvolací súd uvádza, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, čo sa týka jeho nariadenia a to v bodoch I. až III., okrem časti bodu I. v určení úmyselného priblíženia žalovanej k žalobkyni na vzdialenosť menšiu ako 5m v spojení s výrokom pod č. II., je dostatočné, zákonné a presvedčivé, zodpovedajúce zákonným predpokladom v zmysle § 220 ods. 2 CSP, čím je napadnuté uznesenie aj preskúmateľné, keďže nemožno súdu vytknúť, aby vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z predložených dôkazov nevyšli najavo s tým, že nebolo ani zistené, aby na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil, keďže aj po vrátení veci súd prvej inštancie v dopĺňacom uznesení poučil žalovanú, vo výrokovej časti o konkrétnej možnosti podať žalobu vo veci samej podľa § 337 ods. 1 až 3 CSP. Súd prvej inštancie tak zo zisteného stavu veci (viď bod 3 odôvodnenia napadnutého rozsudku), z ktorého vykonal správne vyhodnotenie, vyložil správny právny názor, pričom nebol zistený ani nesprávny procesný postup súdu, ktorý by mal za následok porušenie práv strán sporu na spravodlivý proces.

30. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

31. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

32. Podľa § 325 ods. 2 písm. g/, h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená; aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

33. Pojem integrita je z jazykovedného hľadiska definovaný ako celistvosť, neporušenosť, osobná istota a bezpečnosť. K ohrozeniu alebo narušeniu telesnej alebo duševnej integrity človeka dochádza pôsobením násillia. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak dostupná právna literatúra uvádza, že násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násillia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násillím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa,

zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanecháva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia. Obzvlášť komplikované je preukazovanie správania sa, nesúceho znaky psychického násilia.

34. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania a charakter tohto procesného inštitútu vylučuje potrebu procesnej aktivity sporových strán, ako aj aplikáciu ustanovení o pojednávaní a procesnom dokazovaní, keďže sa vychádza predovšetkým z listinných dôkazov predložených stranami sporu s tým, že pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdom prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP).

35. Treba zdôrazniť aj tú skutočnosť, že neodkladné opatrenia sa nemusia nevyhnutne spájať s konaním vo veci samej (§ 336 CSP) a preto nariadené neodkladné opatrenie, tak ako sa to stalo aj v tomto prípade, môže byť nariadené aj v znení, v ktorom subsumuje vec samú s tým, že v prípade, ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania a žalobcovi povinnosť podľa § 336 ods. 1 CSP neuloží, t.j. podať žalobu vo veci samej, je súčasne povinný poučiť strany vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, o možnosti podať žalobu vo veci samej (viď uznesenie NS SR zo dňa 26.9.2018 sp. zn. 5Cdo/135/2017), čo aj súd prvej inštancie vydaním dopĺňacieho uznesenia učinil v zmysle § 337 CSP.

36. V posudzovanej veci súd prvej inštancie správne vyhodnotil dokazovanie na základe predložených dôkazov, keďže správne vyhodnotil situáciu zo strany žalobkyne, ktorá pretrváva aj po vydaní nariadeného neodkladného opatrenia, keďže z predložených dôkazov zo strany žalobkyne, tak ako ich zistil aj súd prvej inštancie (viď odôvodnenie v bode 3 napadnutého uznesenia), čím sú podľa odvolacieho súdu naplnené zákonné predpoklady v znení navrhovaného neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 1, 2 písm. h/, g/ CSP, spočívajúce v zákaze úmyselného priblíženia žalovanej k žalobkyni, t.j. k X.. L. Q., nar. X.X.XXXX, bytom v Z., Z. X s tým, že pokiaľ by menované boli spoločne predvedené na procesné úkony súdu v priestoroch budovy súdu, alebo na akýkoľvek procesný úkon orgánov činných v trestnom konaní, alebo iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených, na dobu vykonania jednotlivých procesných úkonov, sa tento zákaz nevzťahuje. Rovnako nariadeným neodkladným opatrením, súd zakázal žalovanej úplne kontaktovať žalobkyňu a to písomne, telefonicky alebo elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami, keďže konanie žalovanej, aj podľa odvolacieho súdu priamo spôsobuje duševnú ujmu u žalobkyne, nakoľko jej spôsobuje strach a narúša jej osobnú integritu.

37. Odvolací súd uvádza, že násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrašovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie, môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka a to aj vtedy, ak nezanecháva žiadne viditeľné poranenia, ale napriek tomu môžu byť najhoršou formou násilia v podobe atakov, v tomto prípade zo strany žalovanej k žalobkyni a to aj cestou iných osôb, t.j. jej zamestnankyne, manželka ako aj v podobe zastrašovania v podávaní podnetov na príslušné štátne orgány.

38. Odvolací súd apeluje na to, že v danom prípade je potrebné ponechať priestor na vydanie zákonných rozhodnutí o podnetoch strán sporu cestou príslušnými orgánmi, či už policajnými, prípadne prostredníctvom súdov, nakoľko z obsahu spisu je zrejmé že žalovaná doručila na Okresný súd Košice I žalobu o ochranu osobnosti, kde si uplatnila aj náhradu nemajetkovej ujmy s tým, že tomto konaní súd rozhodne o dôvodnosti, prípadne nedôvodnosti konania žalovanej voči žalobkyni.

39. Keďže ust. § 337 CSP v prípade nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, ak nahrádza vec samú a súd neurčí podať žalobu vo veci, je povinný v zmysle § 337 ods. 1,2 CSP poučiť strany sporu, ktorým sa neodkladným opatrením ukladá určitá povinnosť, že môžu podať žalobu vo veci samej a o právnych následkoch s tým spojených, pričom lehotu na podanie žaloby neurčuje, správne opätovne dopĺňacím uznesením, aj keď už prebieha zo strany žalovanej voči žalobkyni konanie o

ochranu osobnosti na Okresnom súde Košice I, tak zákonne učinil, s následkom v prípade úspešnosti takejto žaloby, zrušenia navrhovaného neodkladného opatrenia.

40. Keďže z listinných dôkazov predložených žalobkyňou jednoznačne podľa odvolacieho súdu vyplýva potreba nariadenia neodkladného opatrenia zo strany súdu na ochranu osobnej integrity žalobkyne, nedotknuteľnosti osoby a súkromia žalobkyne, slobody jej pohybu a pobytu s odkazom na čl. 16 ods. 1 a čl. 23 ods. 1 Ústavy SR, ktoré z hľadiska proporcionality musia mať prednosť pred slobodou pohybu a pobytu inej osoby, sú odvolacie námietky žalovanej vo veci právne irelevantné a to aj so zreteľom na pretrvávajúce konanie žalovanej, ktorým psychicky atakuje žalobkyňu aj po nariadení neodkladného opatrenia.

41. Z dôvodu, že súd prvej inštancie napadnutý výrok pod č. II., ktorým súd v prevyšujúcej časti zákazu priblíženia k žalobkyňi návrh zamietol, pričom nariadil pod bodom I. neodkladné opatrenie zákazu úmyselného priblíženia žalovanej k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 5 m, je s poukazom na konkrétne okolnosti tejto veci, z dôvodu konania žalovanej k žalobkyňi, ktoré pretrváva podľa zistenia odvolacieho súdu aj po nariadení neodkladného opatrenia, ako aj rozhodovaciu prax súdov v tomto smere, nepostačujúci, keďže vzdialenosť menšia ako 5m nezaručuje žalobkyňi zo strany žalovanej ochranu jej osobnej integrity, s odkazom na čl. 16 ods. 1 a čl. 23 ods. 1 Ústavy SR, za účelom zabezpečenia ochrany života, zdravia, ako aj osobnej integrity a nedotknuteľnosti osoby a súkromia žalobkyne a slobody jej pohybu a pobytu.

42. Preto odvolací súd v zmysle § 388 CSP zmenil sčasti napadnutý výrok pod č. I., ako aj výrok pod č. II. tak, že zakázal žalovanej, aby sa úmyselne približovala k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 20m s tým, že v prevyšujúcom rozsahu výrokov pod č. I., II., III. a IV. uznesenie v spojení s opravným uznesením ako aj dopĺňacím uznesením potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP, keďže v tejto časti je napadnuté uznesenie vecne správne, a to aj čo sa týka rozhodnutia o trovách konania.

43. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania, odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1,2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní v prevažnom rozsahu úspešná a preto má aj v odvolacom konaní proti žalovanej, ktorá v odvolacom konaní bola neúspešná, nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že súd prvej inštancie správne žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie proti žalovanej vo výške 100%. Nakoľko odvolací súd priznal úspešnej žalobkyňi proti neúspešnej žalovanej nárok na plnú náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní, prichádza do úvahy ďalší procesný postup súdu prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP a to rozhodnutie o výške priznaných nárokov trov konania na súde prvej inštancie, ako aj v odvolacom konaní samostatným uznesením s odkazom na ust. § 251 CSP.

44. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).